

פרשת האזינו

הרנינו גויים עמו כי דם עבדיו יקום" (לב, מג)

בזמירות שבת בזמר "דרור יקרא", נאמר: "אלוקים תן במדבר הר, הדס שיטה ברוש תדהר" ולכאורה צריך להבין,

האם זה מה שמטריד אותנו כרגע, שבמדבר יהיה הר, או הדס, שיטה, ברוש ותדהר!?
ונראה לבאר ע"פ הגמרא במסכת ראש השנה דף כ"ג ע"א, אמר רבי יוחנן כל שיטה ושיטה (שם של עץ) שנטלו נוכרים מירושלים, עתיד הקב"ה להחזירן לה, שנאמר "אתן במדבר ארז שיטה", ואין מדבר אלא ירושלים, שנאמר "ציון מדבר היתה".

א"כ, המשורר מבקש: אלוקים, תחזיר לירושלים שהיא המדבר, ולהר הבית את ההדס, שיטה, ברוש ותדהר.

וממשיכה הגמרא שם: ואמר רבי יוחנן אוי להם לעובדי כוכבים שאין להם תקנה שנאמר, "תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל. תחת רבי עקיבא וחבריו מה מביאים?

ועליהם הוא אומר "ונקיתי דמם לא נקיתי". וביאור הפסוק "ונקיתי דמם לא נקיתי" (שהרי משמע נקיתי, ומשמע לא נקיתי), הוא: שהקב"ה אומר, אני מוכן לנקות לגויים על שאר הדברים שלקחו והרסו, על רכבות מלאות זהב ששדדו הנאצים מהיהודים וכו' וכו'.

אבל דמם לא נקיתי. את דמם של ישראל, זה לא אנקה להם, לגויים. ואנו מחכים לראות שהקב"ה ינקום לעיננו נקמת דם עבדיו השפוף. כידוע, אחת מהסיבות שמצאו הגויים להרוג בנו, היתה "עלילות הדם", שכביכול אנו משתמשים בדמם לאפית המצות. בדרך כלל היה "נעלם" איזה ילד גוי, ו"מצאו" אותו אצל אחד היהודים, וזו היתה ה"הוכחה" שאנו רוצחים ע"מ להשתמש בדם. בספר "עולמו של אבא", מספר שעד כדי כך הגיעו הדברים, שבקהילה אחת בהונגריה קרה, ששבוע לפני חג הפסח נמצא ילד הרוג בקרבת בית הכנסת ואימה ופחד נפלה על כל בני הקהילה, שוב יאמרו הגויים שהיהודים הרגו את הילד, כי הם זקוקים לדמו למצות, והערלים ינקמו את נקמת דמו. התאספו ראשי הקהילה ודנו כיצד לקדם את פני הרעה. לפתע נפתחה הדלת ושמם הקהילה פרץ לתוך החדר ואמר בשמחה: מזל טוב, ברוך ה' התברר שההרוג הוא ילד יהודי...

מקור: הרב לוינשטיין